

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(645)

97. posiedzenie
Komisji Ustawodawczej
w dniu 13 marca 2007 r.

VI kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw (druk nr 373).

(Początek posiedzenia o godzinie 12 minut 15)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Janusz Gałkowski)

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

Otwieram posiedzenie.

Przystępujemy do rozpatrzenia ustawy z dnia 2 marca 2007 r. o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw.

Witam panów senatorów. Witam przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości w osobach pana ministra Przemysława Piątka i pani Grażyny Stanek z Departamentu Legislacyjno-Prawnego Ministerstwa Sprawiedliwości. Witam panią legislator i państwa z obsługi sekretariatu.

Proszę państwa, projekt ustawy zawarty jest w druku nr 373.

Poprosiłbym teraz, Panie Ministrze, o krótkie przedstawienie projektu ustawy.

**Zastępca Prokuratora Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej
Przemysław Piątek:**

Dzień dobry państwu. Przemysław Piątek, zastępca prokuratora generalnego.
Szanowni Państwo!

Przedkładany państwu projekt zawiera propozycje dotyczące nowych rozwiązań o charakterze zarówno organizacyjno-prawnym, jak i karnoprocesowym. W dużym uproszczeniu – niedawno usłyszałem takie określenie – jest on nazywany pakietem antymafijnym. Oczywiście, jest to pojęcie o charakterze pejoratywnym. Takiego sformułowania użył w rozmowie ze mną jeden z sędziów.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Niemniej jednak, tak jak powiedziałem, są tu zaproponowane dwa rodzaje rozwiązań o charakterze normatywnym rangi ustawowej.

Pierwsza grupa rozwiązań ma charakter ustrojowy. Są to zmiany pewnych rozstrzygnięć dotyczących funkcjonowania prokuratury jako takiej, prokuratury powszechnej. Te rozwiązania składają się z kilku elementów. Tak naprawdę najistotniejszym z nich jest utworzenie nowej podstawy delegacyjnej do wydania przez ministra sprawiedliwości rozporządzenia, tak zwanego regulaminu urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. To unormowanie jest zawarte w art. 18 ustawy. Dostyc szczegółowo określone są w nim wszystkie kwestie, które mają znaleźć swoje miejsce właśnie w rozporządzeniu ministra sprawiedliwości.

Skąd potrzeba tej zmiany legislacyjnej? Ano, wynika ona z brzmienia art. 92 konstytucji, który nakazuje bardzo precyzyjne określanie przepisów delegacyjnych do

wydawania aktów o charakterze wykonawczym w stosunku do ustaw. W przypadku dotychczasowego rozwiązania zaistniała potrzeba tego rodzaju rozwiązania normatywnego.

Tak naprawdę te unormowania znajdują również swoje uzasadnienie w tym, o czym powiedziałem wcześniej, mianowicie w konieczności pewnego przemodelowania struktur w prokuraturze, które będą zajmowały się zwalczaniem przestępczości zorganizowanej. Według przedłożonego projektu, w szczególności projektu rozporządzenia, które stanowi załącznik do projektu ustawy i dotyczy regulaminu urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, utworzony zostanie w strukturach Prokuratury Krajowej nowy pion służący do zwalczania przestępczości zorganizowanej. W nowym kształcie to biuro, które już istnieje, biuro do zwalczania przestępczości zorganizowanej, będzie miało swą centralę, usytuowaną w Prokuraturze Krajowej, natomiast w terenie będzie jedenaście wydziałów, właśnie o charakterze terenowym. Dodatkowo będą w strukturach biura jeszcze dwie lub trzy komórki organizacyjne, one są nazwane i dokładnie określone w tym rozporządzeniu, o charakterze merytorycznym.

Oprócz zmian o charakterze organizacyjnym jest druga grupa rozwiązań, które precyzują pewne pojęcia podmiotów odpowiedzialnych za funkcjonowanie prokuratury. Mianowicie wskazują grupę osób, które będą prokuratorami przełożonymi, i grupę osób, które będą prokuratorami bezpośrednio przełożonymi, a także przenoszą z unormowania wykonawczego, jakim jest rozporządzenie ministra sprawiedliwości w sprawie regulaminu urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, rozwiązania dotyczące uprawnień przysługujących prokuratorowi przełożonemu oraz prokuratorowi bezpośrednio przełożonemu. Uprawnienia te de facto ograniczają instytucję niezależności prokuratorskiej.

Od razu przejdę do zasygnalizowania problemu, albowiem pojawiał się on przez cały czas trwania prac legislacyjnych. Między innymi przeinaczenie interpretacji proponowanych przez nas rozwiązań znalazło swoje odzwierciedlenie w środkach masowego przekazu, w publikowanych w „Gazecie Wyborczej” tekstach o rzekomym wprowadzaniu zupełnie nowych rozwiązań, które mają na celu likwidację czy też mocne ograniczenie niezależności prokuratorskiej. Ponieważ tak w rzeczywistości nie jest, pozwolę sobie na przedstawienie materiału poglądowego, który pokazaliśmy już na posiedzeniu senackiej Komisji Praworządności i Praw Człowieka. Z tego materiału jednoznacznie wynika, że unormowania, które proponujemy wprowadzić do aktu normatywnego rangi ustawowej, obowiązują już na dzień dzisiejszy w strukturach prokuratury w formie o charakterze wykonawczym, w rozporządzeniu ministra sprawiedliwości. Myślę, że ta okoliczność stanowi wystarczający argument, za pomocą którego jesteśmy w stanie przeciwstawić się niezasadnym zarzutom dotyczącym tego, iż w jakiś sposób obecny rząd i minister sprawiedliwości starają się ograniczyć niezależność prokuratorską. Nic takiego nie ma miejsca, generalnie rzecz biorąc.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Senator Aleksander Bentkowski:

Zwracam uwagę panu ministrowi, bo ja też, prawdę powiedziawszy, byłem tym zaskoczony. Przyznaję, że jestem referentem tegoż tematu w Komisji Praworządności i Praw Człowieka i byłem nieco zaskoczony, kiedy zorientowałem się, że zapisy, które

są wprowadzane do ustawy, de facto już funkcjonują w prokuraturze od 1992 r. Krótko mówiąc, równo od piętnastu lat.

**Zastępca Prokuratora Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej
Przemysław Piątek:**

Rozwiązania wynikające z tego materiału – nazwijmy go – porównawczego, dotyczą dwóch zmian. Mianowicie zmiany, która jest wprowadzana w proponowanych przez nas art. 8a i 8b oraz – w art. 17a. Myślę, że analiza porównawcza projektu ustawy oraz tych rozwiązań jednoznacznie wskaże, iż te rozwiązania normatywne po prostu obowiązują.

Jakie znaczenie ma wprowadzenie tego do aktu prawnego rangi ustawowej? Bardzo łatwo można sobie wyobrazić, iż gdyby znalazł się minister sprawiedliwości, który de facto chciałby ograniczać niezależność prokuratorską w ten sposób, w jaki dotychczas było to możliwe, a więc w drodze rozporządzenia, mógłby to uczynić bez udziału parlamentu. Jeżeli natomiast te unormowania znajdują się w akcie normatywnym rangi ustawowej, to już nie będzie takie proste. Minister sprawiedliwości nie zamierza ograniczać niezależności prokuratorskiej. Tak naprawdę niezależność prokuratorska wynika jednoznacznie z treści art. 8, przede wszystkim ust. 2 i następnych, ustawy o prokuraturze i te unormowania nie ulegają zmianie. W dalszym ciągu prokurator, który nie będzie się zgadzał z poleceniem wydanym przez prokuratora przełożonego, będzie mógł domagać się odebrania sprawy, będzie mógł domagać się uzasadnienia na piśmie. Te unormowania cały czas pozostają.

Jak mówię, to, co my proponujemy w projekcie zmiany ustawy o prokuraturze, nie jest niczym nowym w stosunku do stanu prawnego, który na dzień dzisiejszy obowiązuje. I tak, w dużym uproszczeniu, to jest pierwsza kategoria problemów, których dotyczy projektowana ustawa.

Druga kategoria problemów ma charakter karnoprosesowy i dotyczy zmiany ustawy – Kodeks postępowania karnego. Uwzględniając między innymi to, iż planowana jest zmiana całej struktury ścigania przestępczości zorganizowanej, doszliśmy również do wniosku, iż zachodzi potrzeba dokonania zmian w trybie instancyjnym w toku postępowania karnego na etapie postępowania przygotowawczego. Chodzi przede wszystkim o to, aby jako regułę wprowadzić rozpoznawanie środków odwoławczych od postanowień wydawanych przez prokuratora w toku postępowania przygotowawczego czy też zatwierdzanych przez niego – przez sąd, nie prokuratora nadzrędnego. Dotyczy to w szczególności orzeczeń kończących postępowania, a więc postanowień o umorzeniu postępowania przygotowawczego. I to jest najistotniejsza druga zmiana wprowadzona w projekcie, który państwu przedkładamy.

Zasadą będzie to, że sąd rozpoznaje tego rodzaju środki odwoławcze wnoszone na postanowienia zarówno o umorzeniu postępowania przygotowawczego, jak i o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego. Część kwestii, które podlegają zaskarżeniu, została unormowana w ten sposób, iż środki odwoławcze będą przysługiwały do prokuratora nadzrędnego w wąskim zakresie. Część środków odwoławczych będzie rozpoznawać prokurator bezpośrednio przełożony. Ta instytucja po raz pierwszy pojawia się w kodeksie postępowania karnego, stąd też między innymi konieczność zmian organizacyjnych, zawartych w pierwszej kategorii problemów, o których mówiłem.

Jeśli chodzi o zmiany dotyczące procedury karnej również doszliśmy do wniosku, że istnieje potrzeba zmiany właściwości rzeczowej w sądach powszechnych. Wynika to między innymi z faktu, iż sądy rejonowe w znacznej mierze zostaną obciążone sporą kategorią spraw. Między innymi znajduje to uzasadnienie w ustawie, która wczoraj weszła w życie, dotyczącej tak zwanych sądów dwudziestoczworgodzinnych. Tutaj zakładamy, że zadania, które będą ciążyć na sądach rejonowych, mogą wzrosnąć w sposób znaczący, zwłaszcza te tak zwane zadania pilne. I jest to jeden z argumentów, nie jedyny, które przemawiają za tym, aby zwiększyć zakres właściwości rzeczowej sądów okręgowych. Ta właściwość rzeczowa sądów okręgowych ulegnie rozszerzeniu w projektowanym przepisie art. 25 k.p.k. nie tylko z tego powodu, że sądy rejonowe zostaną dociążone. Wynika to też z faktu, iż przeanalizowaliśmy charakter spraw od wprowadzenia w życie nowego kodeksu postępowania karnego z 1998 r. oraz sposób ich prowadzenia, przede wszystkim w zakresie szybkości i skuteczności orzekania, i doszliśmy do wniosku, że pewne kategorie spraw są na tyle istotne, że jednak wymagają rozpoznania przez sędziów z dużo większym doświadczeniem w pierwszej instancji, a więc sędziów sądu okręgowego. W szczególności zwracam uwagę na to, iż duże sprawy gospodarcze o poważne kwoty wracają do rozpoznania do sądów okręgowych. Dotychczas była taka sytuacja, od momentu wejścia w życie nowego kodeksu postępowania karnego. Łatwo sobie wyobrazić tego rodzaju kazus, że duża sprawa gospodarcza – na przykład dotycząca wyłudzeń olbrzymich kwot pieniędzy, liczonych w milionach złotych – była rozpoznawana w sądzie rejonowym przez osobę, która od dwóch miesięcy jest asesorem. Teoretycznie mogło się tak zdarzyć. Czyli osobę, która w zasadzie nie miała jakiegokolwiek większego doświadczenia w zakresie pracy orzeczniczej. Efekt był taki, że zazwyczaj sprawy te po prostu prowadzone były powoli, długo, czyli dokładnie wbrew założeniom, jakie leżą u podstaw kodeksu postępowania karnego w zakresie szybkości i terminowości. Doszliśmy do wniosku, iż jednak te sprawy są dużo poważniejsze i wymagają zaangażowania sędziów z dużo większym doświadczeniem. Między innymi dlatego przeniesienie ich do właściwości rzeczowej sądów okręgowych jako sądów pierwszej instancji.

Z takich ciekawostek pragnę również zwrócić uwagę na to, iż na etapie prac legislacyjnych w Sejmie zrezygnowano z wcześniej postulowanego skreślenia art. 55 kodeksu postępowania karnego, a więc wyeliminowania z kodeksu instytucji tak zwanego subsydiarnego aktu oskarżenia. Ta instytucja według projektu, który trafił do Senatu, pozostaje. Część poprawek naniesionych w czasie posiedzenia Komisji Praw Człowieka i Praworządności to poprawki o charakterze dostosowawczym, związane z tym, iż to unormowanie pozostaje.

Pragnę zwrócić uwagę na to, iż w ustawie proponujemy również zmianę innych ustaw.

Zmiana ustawy o pracownikach sądów i prokuratur dotyczy możliwości delegowania tych pracowników do innych jednostek, niż dotychczas pracowali. Chodzi o zagwarantowanie prawidłowej obsługi administracyjnej komórek pionu zwalczania przestępczości zorganizowanej. Taki jest motyw proponowanych przez nas zmian.

Zmiana ustawy o Instytucji Pamięci Narodowej ma charakter wyłącznie dostosowawczy w stosunku do stanu prawnego, który istniał. Mianowicie jest pewna luka w ustawie o Instytucji Pamięci Narodowej w zakresie funkcjonowania pionu śledczego, dotycząca instytucji prokuratora przełożonego. Sytuacja była momentami absurdal-

na, albowiem jedynym prokuratorem przełożonym w stosunku do wszystkich prokuratorów był dyrektor Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Zaprojektowaliśmy nadanie tych uprawnień również naczelnikom oddziałowych komisji, a więc niejako odpowiednikom prokuratorów okręgowych w jednostkach powszechnych. Przy czym akurat ta zmiana została wprowadzona równolegle w zmianie ustawy lustracyjnej, stąd też eliminacja opisana w opinii wydanej przez Biuro Legislacyjne.

Inna zmiana w ustawie o IPN dotyczy instytucji prokuratora bezpośrednio przełożonego, a więc stanowi odzwierciedlenie fragmentu unormowania zawartego w art. 17a ustawy o prokuraturze. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos?

(Rozmowy na sali)

Bardzo proszę, pan senator Bentkowski.

Senator Aleksander Bentkowski:

Jak sądzę, pani legislator zaraz nam przedstawi propozycje zmian, które wprowadziła Komisja Praw Człowieka i Praworządności, a więc nie ma sensu mówić tego samego dwa razy.

Bardzo proszę, gdyby pani była uprzejma...

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

Dziękuję bardzo.

Bardzo prosimy, Pani Legislator, o przedstawienie propozycji.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandylis:**

Dziękuję serdecznie.

Biuro Legislacyjne.

Biuro zaproponowało kilka poprawek. One mają różny charakter – merytoryczny, techniczny, redakcyjny. Może przedstawię je w kolejności, a nie według ważności. Po prostu według kolejności występowania w ustawie.

Pierwsza uwaga dotyczy tytułu ustawy. W związku z tym, że jednak gros zmian zawartych w tej ustawie dotyczy kodeksu postępowania karnego – bo zmiany ustawy o prokuraturze to jest siedem punktów, a zmiany k.p.k. to jest dwadzieścia siedem punktów – proponujemy uzupełnienie tytułu ustawy o wskazanie zawartości merytorycznej tego aktu prawnego.

Druga...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, poprawka pierwsza, dotycząca tytułu, została przyjęta.

Druga zmiana dotyczy dodawanego art. 17a, gdzie zawarte są uprawnienia dla osób, które nie są przełożonymi prokuratorów, do wydawania im poleceń wykonania czynności. Chodzi o to, że w art. 8 ust. 2-5 jest uprawnienie prokuratorów do żądania, na przykład zmiany polecenia bądź uzasadnienia polecenia na piśmie. W związku z tym, że art. 8 ust. 2-5 dotyczy tylko wniosków kierowanych do prokuratora przełożonego, proponujemy stosowanie tych przepisów odpowiednio do podmiotów wskazanych w art. 17a, które nie są bezpośrednio przełożonymi, a które również mają uprawnienie do takich czynności.

W art. 2 w pkt 6 jest mała zmiana redakcyjna...

Aha, druga poprawka, o której mówiłam, również została przyjęta przez Komisję Praw Człowieka i Praworządności.

Trzecia zmiana dotyczy drobnej zmiany redakcyjnej, mianowicie uzupełnienia §4 w art. 263. Na samym końcu, po wyrazach „poza granicami kraju”, dodaje się wyrazy „a także”. Chodzi o to, żeby przepis stanowił taką zgrabną całość i dobrze się czytał.

Następna zmiana jest bardzo istotna, mianowicie...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, tak.

Następna zmiana dotyczy art. 2 pktu 23, a więc zmian w kodeksie postępowania karnego. Zmiana dwudziesta trzecia dotyczy art. 330, który z kolei jest bezpośrednio związany z brzmieniem art. 55 kodeksu postępowania karnego. Art. 55 w pierwotnej wersji, zaproponowanej przez rząd, miał być wykreślony, w związku z czym usunięto również art. 330 §2 i 3. Sejm nie przychylił się jednak do tej propozycji rządu, ale nie uczynił tego do końca konsekwentnie. Nie przyjął poprawki o wykreśleniu art. 5, natomiast przyjął zmiany dotyczące wykreślenia §2 i 3 w art. 330. A one bezpośrednio wiążą się merytorycznie z art. 55 i ten artykuł byłby niewykonalny bez art. 330. Wobec tego powstała luka prawna. Przedstawiciele rządu i pan minister nam w tym pomogli i zaproponowali taką zmianę w art. 330, żeby teraz już wszystko było zgodne.

Ale ja mam jeszcze jedną wątpliwość, związaną ze zmianą do art. 659, która dotyczy dowódców jednostek. Ta zmiana też była spowodowana wykreśleniem art. 55. Ten przepis to uprawnienie dla dowódcy jednostki do występowania z subsydiarnym aktem oskarżenia. Tutaj jest kwestia merytoryczna, czy Senat przychyliła się do tego, żeby dowódcy utracili prawo wnoszenia subsydiarnego aktu oskarżenia, jak to obecnie jest w ustawie, czy do tego, żeby przywrócić im to uprawnienie, jak to było przed wykreśleniem art. 55.

Bardzo prosiłabym o spojrzenie na to, dlatego że poprawka w zakresie zmiany art. 330 została przez Komisję Praw Człowieka i Praworządności przyjęta, natomiast zmiana dotycząca art. 659 nie była dyskutowana na posiedzeniu Komisji Praw Człowieka i Praworządności, bo dopiero później Biuro Legislacyjne zwróciło na to uwagę, że również art. 659 jest związany z art. 55 i 330.

Natomiast...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Tak, tak, to jest pkt 27 art. 2.

Ostatnia ze zmian, do art. 3, dotyczy zmian w ustawie o Instytucie Pamięci Narodowej. Jak powiedział pan minister, obecna zmiana w zakresie dodawanego ust. 1a nie jest już potrzebna ze względu na wprowadzoną poprawkę w art. 47 ust. 1, gdzie dodano już zdanie o identycznej treści. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

Dziękuję bardzo.

Ja bym miał jeszcze taką prośbę: gdyby propozycje poprawek mogły być wprowadzone w tekście... Jak miałyby to brzmieć po poprawkach? Czy można o to prosić? Bo nie za bardzo wiem... O, dziękuję uprzejmie.

Pierwsza poprawka, do tytułu, jest jasna.

W drugiej poprawce dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Przepisy...”. Czyli byłoby tak: w art. 1 pkt 5, w art. 17a w ust. 1 – momencik – po pkt 5 dodaje się zdanie drugie: „Przepisy art. 8 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio”. Dobrze.

I kolejna zmiana, dotycząca „a także”. To jest zrozumiałe.

W art. 2 pkt 23. Jakiej modyfikacji? Bo tu jest tak: „W art. 2 pkt 23 powinien ulec modyfikacji, ze względu na jego ścisły związek z art. 55...”. Ja rozumiem w ten sposób, że pkt 23, który w tej chwili brzmi: „w art. 330 uchyla się §2 i 3”... Jakiej modyfikacji miałby on ulec?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Aha, momencik. To jest pkt 4 – w art. 2 w pkt 6... Ja mam nie taką numerację.

W art. 330 §2 otrzymuje brzmienie: „Jeżeli prokurator nadal nie znajduje podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wydaje ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania lub odmowie jego wszczęcia. W takim wypadku pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 §1, może wnieść akt oskarżenia określony w art. 55 §1 – o czym należy go pouczyć”. To byłaby poprawka w art. 2 pkt 23.

I teraz poprawka szósta.

Aha, mamy jeszcze poprawkę dotyczącą art. 659. Jakiej treści ona by była?

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandyliś:**

Poprawka polegałaby na usunięciu w art. 2 pktu 27. Dziękuję.

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

Czyli pkt 27 skreśla się.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Senator Aleksander Bentkowski: I to jest zasadne.)

Tak.

Senator Aleksander Bentkowski:

Jest to zasadne. W stosunku do osób wojskowych przyjęliśmy identyczne rozwiązanie, jak to ma miejsce w przypadku osób cywilnych. Krótko mówiąc: przywracamy stan poprzedni, który był dobry, przy założeniu, że art. 55 pozostaje.

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

Dziękuję.

I ostatnia, piąta propozycja to jest...

(*Senator Aleksander Bentkowski: Czyli to byłaby nasza poprawka...?*)

Tak, to byłaby poprawka...

(*Senator Aleksander Bentkowski: Trzeba przegłosować...*)

Myślę, że wszystkie musimy. To znaczy, możemy je przyjąć, ale nie musimy.

Na pewno ta poprawka wprowadza skreślenie pkt 27 w art. 2.

Ostatnia poprawka dotyczy art. 3. Tu też uległby skreśleniu nowy przepis ustawy...

(*Brak nagrania*)

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

Rozumiem, że w art. 3 pkt 1a podlegałaby skreśleniu. Taka poprawka...

W takim razie proponuję, żebyśmy przystąpili do głosowania nad poprawkami. W każdym razie ja takie poprawki, jakie zostały zaproponowane przez Biuro Legislacyjne w uzgodnieniu z przedstawicielami Ministerstwa Sprawiedliwości, zgłaszam.

I poprawka pierwsza – w tytule ustawy po wyrazach „o prokuraturze” dodaje się wyrazy „ustawy – Kodeks postępowania karnego”.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (2)

Jednogłośnie.

Poprawka druga – w art. 1 w pkt 5, w art. 17a w ust. 1 po pkt 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Przepisy art. 8 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio”.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (2)

Jednogłośnie.

Poprawka trzecia – w art. 1 w pkt 7 w zdaniu wstępnym po wyrazach „w art. 18” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. a oraz dodaje się lit. b w brzmieniu: po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu „Przepisy rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio do urzędowania Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu...”. Momencik, bo mam pewną wątpliwość co do...

Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis:

Czy ja mogę prosić o wprowadzenie tutaj pewnej zmiany? Mianowicie: „stosuje się odpowiednio do wewnętrznego...”.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Do poprawki, którą pan przewodniczący teraz czyta.

Mianowicie, oprócz zmiany w art. 18, która uprawnia ministra do wydania aktu wykonawczego w zakresie regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, dodaje się jeszcze jeden ustęp, pozwalający stosować przepisy tego regulaminu, który będzie...

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

Momencik. Może zrobimy tak: najpierw przegłosujemy prostszą poprawkę, która już była zgłoszona jako trzecia i została przyjęta przez Komisję Praw Człowieka i Praworządności, a tę poprawkę wprowadzimy jako czwartą albo ostatnią.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Aha, bo chodzi o zachowanie kolejności.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze, dobrze. Teraz w kolejności byłaby poprawka trzecia, a numeracja kolejnych poprawek by się przesunęła.

W takim razie proszę o zreferowanie poprawki trzeciej.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandyliś:**

Może wyjaśnię, skąd te rozbieżności, że – jak pan przewodniczący mówi – numeracja z opinii Biura Legislacyjnego nie zgadza się z punktami w uchwale. To jest związane z tym, że jedna z poprawek wniesionych przez Komisję Praw Człowieka i Praworządności nie jest zmianą zaproponowaną przez Biuro Legislacyjne, tylko została wprowadzona na prośbę rządu...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Przepraszam, IPN.

A wynika z tego, że IPN brakuje regulaminu wewnętrznego urzędowania. Możliwość stosowania przepisów regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych prokuratur IPN uważa za wysoce wskazaną. Proszono Komisję Praw Człowieka i Praworządności o wprowadzenie takiej zmiany. Tak że ona została wprowadzona.

Gdyby państwo w komisji przychyliłi się do tej propozycji, to ja bym prosiła o zmianę redakcyjną.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Tak.

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

To bardzo bym prosił o przeczytanie treści proponowanej poprawki.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandyliś:**

Poprawka jest taka, że w art. 18 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: przepisy rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio do wewnętrznego urzędowania głównej i oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko narodowi polskiemu.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

**Zastępca Prokuratora Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej
Przemysław Piątek:**

Co do tego referatu. Pani Legislator, wydaje mi się, że z uwagi na brzmienie różnych unormowań ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej bardziej poprawne byłoby nazwanie głównej komisji tak jak w ustawie, czyli Główna Komisja Ścigania

Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, a oddziałowych komisji pełną nazwą – oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko narodowi polskiemu, z małej litery. Po prostu. Taka nomenklatura jest w ustawie o Instytucie Pamięci Narodowej. To są dwa odrębne piony w instancyjnej strukturze śledczej Instytutu Pamięci Narodowej. Taka jest pełna nazwa: Główna Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Myślę, że bardziej wskazane byłoby użycie pełnej nazwy własnej w tym przepisie niż wprowadzanie skrótów, które nie będą miały odzwierciedlenia w tamtej ustawie. Dziękuję.

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

Jasne. Po wprowadzeniu tej nazwy na pewno będzie bardziej poprawnie.

Czy ktoś ma jeszcze wątpliwości co do poprawki?

Jeśli nie, to proszę o głosowanie.

Kto jest za przyjęciem poprawki?

3 osoby, jednomyślnie.

Teraz mamy kolejną poprawkę, która będzie poprawką czwartą: w art. 2 w pkt 6 po wyrazach „poza granicami kraju” dodaje się wyrazy „a także”.

Kto jest za wprowadzeniem poprawki?

3 osoby, jednomyślnie.

Kolejna, to jest piąta, poprawka dotyczy modyfikacji art. 2 pkt 23. Ona będzie polegała na wprowadzeniu...

Czy mogę prosić o odczytanie poprawki, bo ona została zmodyfikowana?

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandylis:**

W art. 2 pkt 23 otrzymuje brzmienie: w art. 330 §2 otrzymuje brzmienie „Jeżeli prokurator nadal nie znajduje podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wydaje ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania lub odmowie jego wszczęcia. W takim wypadku pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 §1, może wnieść akt oskarżenia określony w art. 55 §1 – o czym należy go pouczyć”.

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

Dziękuję bardzo.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (3)

Jednomyślnie.

Kolejna będzie poprawka szósta. To jest...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

To jest do art. 2. W tym artykule skreśla się pkt 27.

Kto jest za przyjęciem poprawki?

3 osoby.

I już ostatnia, szósta, poprawka. To będzie w art. 3...

(Głos z sali: Siódma.)

Siódma? Rzeczywiście siódma.

W art. 3 skreśla się pkt 1a w brzmieniu: „Naczelnik oddziałowej komisji jest prokuratorem przełożonym prokuratorów tej komisji”.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (3)

Dziękuję bardzo.

Teraz przegłosujemy całość wraz z poprawkami.

Kto jest za przyjęciem projektu ustawy wraz z uchwalonymi poprawkami?

3 osoby, jednomyślnie.

A senator sprawozdawca?

Senator Aleksander Bentkowski:

Proszę bardzo. Tylko nie wiem, bo jestem w Komisji Praw Człowieka i Praworządności, która przyjęła projekt... Chyba mogę być... Powiem, że będę mówił w imieniu i tej, i tej komisji...

(Przewodniczący Janusz Gałkowski: Ja sędzę, że...)

Komisja Ustawodawcza przyjęła dwie poprawki więcej...

(Przewodniczący Janusz Gałkowski: Bardzo byśmy prosili, bo wtedy...)

Będzie prościej i szybciej.

Przewodniczący Janusz Gałkowski:

Będzie prościej, szybciej i sprawniej.

Dziękujemy bardzo.

Zamykam posiedzenie komisji.

Dziękuję bardzo przedstawicielom ministerstwa i pani z Biura Legislacyjnego.

(Koniec posiedzenia o godzinie 12 minut 45)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851